

§ 2. W czasie uroczystości Dnia Pracownika Handlu będą wręczone sztandary przechodnie przodującym jednostkom organizacyjnym handlu uspołecznionego, będą nadawane odznaczenia oraz przyznawane wyróżniającym się pracownikom nagrody w ramach posiadanych na ten cel funduszy.

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Handlu Wewnętrznego, Ministrowi Handlu Zagranicznego i innym zainteresowanym ministrom, prezydiom rad narodowych,

centralnym związkom spółdzielczym oraz Związkowi Zawodowemu Pracowników Handlu i Spółdzielczości.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

Przewodniczący Centralnej Rady Związków Zawodowych:
W. Kruczek

31

ZARZĄDZENIE Nr 6 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 18 stycznia 1971 r.

w sprawie przenoszenia kredytów między paragrafami budżetu centralnego.

Na podstawie art. 58 ust. 4 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) obowiązani są uzyskać uprzednio zgodę Ministra Finansów, jeżeli przeniesienie kredytów między paragrafami budżetu centralnego ma spowodować:

- 1) zwiększenie kwot kredytów w poszczególnych grupach paragrafów klasyfikacji budżetowej:
 - a) różne wydatki osobowe i świadczenia socjalne,
 - b) materiały i usługi,
 - c) dotacje dla przedsiębiorstw,
- 2) zwiększenie kredytów w paragrafach:
 - § 11 — Osobowy fundusz płac,
 - § 12 — Bezosobowy fundusz płac,
 - § 13 — Fundusz honorariów,
 - § 15 — Nagrody i inne wynagrodzenia,
 - § 34 — Fundusz reprezentacyjny,
 - § 35 — Podróże służbowe i przeniesienia,

§ 48 — Dotacje dla organizacji społecznych i inne.

2. Zgoda Ministra Finansów nie jest wymagana na przeniesienia mające na celu zwiększenie kredytów budżetu centralnego w § 55 „Dotacje przedmiotowe nie limitowane”.

§ 2. Przez klasyfikację budżetową (§ 1 ust. 1) należy rozumieć klasyfikację dochodów i wydatków budżetu centralnego ustaloną przez Ministra Finansów na podstawie art. 91 ust. 1 pkt 4 Prawa budżetowego.

§ 3. Przenoszenie kredytów między paragrafami budżetu centralnego w częściach dotyczących Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych regulują odrębne przepisy.

§ 4. Traci moc zarządzenie nr 50 Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1966 r. w sprawie przenoszenia kredytów między paragrafami budżetu centralnego (Monitor Polski z 1966 r. Nr 40, poz. 205 i z 1968 r. Nr 6, poz. 35).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

32

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 grudnia 1970 r.

w sprawie oprocentowania środków trwałych przedsiębiorstw państwowych.

Na podstawie § 5 uchwały nr 178 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie oprocentowania środków trwałych przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski Nr 40, poz. 295) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu użyto określenia:

- 1) „przedsiębiorstwo” — należy przez to rozumieć państwowe przedsiębiorstwo, kombinat oraz zakład działający według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, zaliczone — zgodnie z obowiązującą klasyfikacją gospodarki narodowej — do działów, gałęzi i branż objętych sferą produkcji materialnej,
- 2) „wartość środków trwałych” — należy przez to rozumieć wartość początkową (brutto) środków trwałych przedsiębiorstwa — bez względu na to, czy są one użytkowane, w rezerwie, zbędne lub wydzierżawione, jak również wartość obcych środków trwałych w postaci lokali użytkowych wynajmowanych przez przedsiębiorstwo, które to wartości stanowią podstawę oprocentowania,
- 3) „inwestycja” — należy przez to rozumieć zadanie inwestycyjne objęte inwestycjami branżowymi, z wyjątkiem zadań, które polegają wyłącznie na zakupach maszyn i urządzeń,
- 4) „termin dyrektywny” — należy przez to rozumieć ustalony na podstawie normatywnych lub dyrektywnych cykli budowy i przyjęty przy włączaniu inwestycji do pla-

nu termin zakończenia inwestycji i oddania jej do eksploatacji po rozruchu technologicznym w rozumieniu przepisów uchwały nr 128 Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1969 r. w sprawie normatywów cykli budowy (Monitor Polski Nr 33, poz. 243),

- 5) „organ finansowy” — należy przez to rozumieć w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym — wydział finansowy prezydium właściwej powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), a w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych planowaniem terenowym — wydział finansowy (referat finansowy lub inny właściwy organ) prezydium rady narodowej, której budżetem przedsiębiorstwo jest objęte.

§ 2. Ustala się:

- 1) wykaz przedsiębiorstw obowiązanych do oprocentowania środków trwałych, według określonych w nim rocznych stawek oprocentowania, stanowiący załącznik nr 1 do zarządzenia,
- 2) wykaz przedsiębiorstw, które zwalnia się od obowiązku oprocentowania środków trwałych, stanowiący załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 3. 1. Oprocentowanie za poszczególne miesiące roku oblicza się w wysokości $\frac{1}{12}$ części kwoty, wynikającej z zastosowania obowiązującej stawki oprocentowania do wyka-

zanej w ewidencji księgowej wartości środków trwałych według stanu początkowego na pierwszy dzień danego miesiąca, powiększonej o wartość obcych środków trwałych użytkowanych w postaci wynajmowanych od innych jednostek lokali użytkowych.

2. Wartość wynajmowanych od innych jednostek lokali użytkowych ustala się jako iloczyn zajmowanej powierzchni (liczonej w m², od których przedsiębiorstwo będące najemcą opłaca czynsz najmu) i średniej jednostkowej ceny 1 m² tej powierzchni. Dla oprocentowania środków trwałych ustala się następujące średnie ceny 1 m² powierzchni wynajmowanych lokali użytkowych, uwzględniające ich wyposażenie w urządzenia techniczne w rozumieniu przepisów o czynszach za lokale użytkowe (np. instalacja wodociągowa, kanalizacyjna, gazowa itp.):

- 1) w budynkach bez urządzeń technicznych — 2.400 zł za 1 m²,
- 2) w budynkach posiadających jedno lub dwa urządzenia techniczne — 3.100 zł za 1 m²,
- 3) w budynkach z pełnym wyposażeniem w urządzenia techniczne (trzy i więcej urządzeń) — 3.600 zł za 1 m².

3. Przedsiębiorstwo wynajmujące lokale użytkowe innym jednostkom odlicza od podstawy oprocentowania, o której mowa w ust. 1, wartość wynajętych lokali użytkowych, obliczoną według zasad podanych w ust. 2. Jeżeli jednak przedsiębiorstwo wynajęło lub oddało w dzierżawę innej jednostce cały budynek, wówczas od podstawy oprocentowania odlicza się wartość początkową tego budynku, wykazaną w ewidencji księgowej.

4. Jeżeli inwestycja nie została zakończona w terminie dyrektywnym, wówczas do podstawy oprocentowania dolicza się — począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym minął termin dyrektywny — różnicę między całkowitą wartością kosztorysową opóźnionej inwestycji w dniu upływu terminu dyrektywnego a rzeczywistą wartością pochodzących z tej inwestycji środków trwałych, przejętych do użytku i ujętych w ewidencji majątku trwałego. Oprocentowanie różnicy wartości kosztorysowej przestaje się doliczać począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano w obowiązującym trybie odbioru i przyjęcia inwestycji do użytku oraz ujęcia uzyskanych środków trwałych w ewidencji majątku trwałego.

5. Za podstawę oprocentowania środków trwałych wchodzących w skład inwestycji oddanych do użytku i znajdujących się w okresie osiągnięcia projektowanej zdolności produkcyjnej przyjmuje się taki procent ich wartości początkowej, jaki odpowiada procentowi zdolności produkcyjnej, która zgodnie z założeniami techniczno-ekonomicznymi powinna być osiągnięta w kwartale obejmującym miesiąc, za który oblicza się oprocentowanie. Pozostałą część wartości tych środków trwałych odejmuje się od podstawy oprocentowania, o której mowa w ust. 1.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwu przysługuje zwrot części oprocentowania obliczonego od środków trwałych, wchodzących w skład oddanej do użytku inwestycji, jeżeli osiągnęła ona projektowaną zdolność produkcyjną, ustaloną w założeniach techniczno-ekonomicznych, w czasie nie dłuższym od wynikającego z dyrektywnego cyklu uruchomienia produkcji.

2. Zwrot oprocentowania następuje w wysokości:

- 1) 50% oprocentowania rzeczywiście obliczonego od środków trwałych objętych daną inwestycją za cały faktyczny, nie dłuższy od dyrektywnego, okres dochodzenia do projektowanej zdolności produkcyjnej, liczony od pierwszego dnia miesiąca następującego po oddaniu inwestycji do użytku, oraz

2) 75% oprocentowania rzeczywiście obliczonego od środków trwałych objętych tą inwestycją za okres skrócenia dyrektywnego cyklu dochodzenia do projektowanej zdolności produkcyjnej; okres skrócenia dyrektywnego cyklu stanowi różnicę między liczbą miesięcy wynikającą z cyklu dyrektywnego a faktyczną liczbą miesięcy dochodzenia do projektowanej zdolności produkcyjnej.

3. Zwrot oprocentowania następuje na podstawie decyzji wydanej na wniosek przedsiębiorstwa przez organ finansowy. Wniosek ten, sporządzony w dwóch egzemplarzach, powinien być uprzednio zaopiniowany przez jednostkę nadzorną przedsiębiorstwa i bank finansujący jego działalność.

§ 5. 1. Przypadająca za dany miesiąc kwota oprocentowania środków trwałych, zaokrąglona w dół do pełnych złotych, podlega pod datą ostatniego dnia miesiąca księgowania: Wn — konto 83 „Rozliczenia z budżetem i odpisy na fundusze specjalne”, Ma — konto 26 „Pozostałe rozrachunki”.

2. Przyznane przedsiębiorstwu zwroty oprocentowania zmniejszają w miesiącu, w którym organ finansowy wydał decyzję zwrotu, kwoty oprocentowania przypadające za dany miesiąc i miesiące następne. Jeżeli kwota przyznanego zwrotu przewyższa przypadającą do odprowadzenia za dany miesiąc kwotę oprocentowania, przedsiębiorstwo może zgłosić do organu finansowego wniosek o przekazanie na jego rachunek bankowy równowartości należnej mu różnicy.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwa przekazują do organu finansowego przypadające za dany miesiąc oprocentowanie środków trwałych na dochód odpowiedniej części, działu i rozdziału budżetu centralnego lub właściwego budżetu terenowego — § 14 „Oprocentowanie środków trwałych”.

2. Wpłaty oprocentowania przedsiębiorstwa przekazują do budżetu w ciągu 2 dni roboczych po upływie terminu ustalonego na złożenie miesięcznych sprawozdań finansowych, nie później jednak niż do dnia 22 następnego miesiąca po miesiącu, za który obliczono oprocentowanie.

3. Odsetki za zwłokę od nie odprowadzonych w terminie kwot oprocentowanych środków trwałych podlegają przekazaniu na dochód odpowiedniej części i działu budżetu centralnego lub właściwego budżetu terenowego, w rozdziale „Różne wpłaty przedsiębiorstw i jednostek na rozrachunku gospodarczym”, § 76 „Grzywny, kary i odsetki za zwłokę”.

§ 7. Przedsiębiorstwa nie ujmują w swoich planach techniczno-ekonomicznych przewidywanych zwrotów oprocentowania, o których mowa w § 4.

§ 8. 1. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie oprocentowania środków trwałych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych, objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 32, poz. 240),
- 2) zarządzenie nr 129 Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 1969 r. w sprawie oprocentowania środków trwałych w przedsiębiorstwach żeglugi morskiej.

2. Przepisy zarządzenia nie naruszają szczególnych zasad oprocentowania środków trwałych niektórych przedsiębiorstw, określonych odrębnymi przepisami.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do oprocentowania środków trwałych przedsiębiorstw państwowych począwszy od 1971 r.

Minister Finansów: J. Trendota

Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 1970 r. (poz. 32).

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW OBOWIĄZANYCH DO OPROCENTOWANIA ŚRODKÓW TRWAŁYCH

Wyszczególnienie	Roczna stawka oprocentowania
1) Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych	
— przedsiębiorstwa zgrupowane w Zjednoczeniu:	
a) Przemysłu Kamienia Budowlanego	5%
b) Przemysłu Okuć i Instalacji Budowlanych	5%
c) Przemysłu Izolacji Budowlanej	5%
d) Przemysłu Stolarki Budowlanej	5%
e) Przedsiębiorstw Remontowych Maszyn i Urządzeń Budownictwa	5%
2) Ministerstwo Górnictwa i Energetyki	
— przedsiębiorstwa przemysłowe zgrupowane w:	
a) Zjednoczeniu Energetyki	5%
b) Zjednoczeniu Przemysłu Gazowniczego	1,5%
c) Zjednoczeniu Przemysłu Maszyn Górniczych	5%
d) Zjednoczeniu Przemysłu Węgla Brunatnego	1,5%
e) zjednoczeniach przemysłu węgla kamiennego oraz	1,5%
f) przedsiębiorstwa budowlano-montażowe zgrupowane w Zjednoczeniu Budownictwa Górniczego	1,5%
g) Przedsiębiorstwo Materiałów Podsadzkowych Przemysłu Węglowego	1,5%
3) Ministerstwo Handlu Wewnętrznego	
— podległe lub nadzorowane przedsiębiorstwa:	
a) handlu artykułami spożywczymi	3%
b) handlu warzywami i owocami	3%
c) przemysłu gastronomicznego oraz	3%
d) wojewódzkie przedsiębiorstwa hurtu spożywczego	3%
4) Ministerstwo Komunikacji:	
a) Biuro Zaopatrzenia i Zbytu Części Zamiennych Taboru Kolejowego	3%
b) Biuro Zaopatrzenia i Zbytu Zaplecza Technicznego Motoryzacji	3%
c) przedsiębiorstwa budżetu centralnego zgrupowane w Zjednoczeniu Państwowej Komunikacji Samochodowej	1,5%
5) Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego	
— przedsiębiorstwa:	
a) zgrupowane w Zjednoczeniu Przemysłu Maszynowego Leśnictwa	5%
b) przemysłu zapalczanego zgrupowane w Zjednoczeniu Przemysłu Płyt, Sklejek i Zapalek oraz	1,5%
c) środki transportowe w ośrodkach transportu leśnego zgrupowanych w Naczelnym Zarządzie Lasów Państwowych	1,5%
6) Ministerstwo Łączności	
— przedsiębiorstwa:	
a) zgrupowane w Zjednoczeniu Stacji Radiowych i Telewizyjnych	1,5%
b) handlowe zgrupowane w Zjednoczeniu Upowszechniania Książki i Prasy „Dom Książki — Ruch”	3%
7) Ministerstwo Przemysłu Chemicznego	
— przedsiębiorstwa zgrupowane w Zjednoczeniu:	
a) Przemysłu Chemii Gospodarczej „Pollena”	5%
b) Przemysłu Farmaceutycznego „Polfa” oraz	5%
c) Przedsiębiorstwo Eksploatacji Rurociągu Naftowego „Przyjaźń”	5%
8) Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego	
— przedsiębiorstwa zgrupowane w Zjednoczeniu:	
a) Przemysłu Budowy Maszyn Ciężkich „Zemak”	5%
b) Przemysłu Wytwarzania Odlewanych	5%

Wyszczególnienie	Roczna stawka oprocentowania
9) Ministerstwo Przemysłu Lekkiego — przedsiębiorstwa zgrupowane w Zjednoczeniu:	
a) Przemysłu Bawełnianego	5%
b) Przemysłu Dziewiarskiego i Pończoszniczego	5%
c) Przemysłu Skórzanego	5%
10) Ministerstwo Przemysłu Maszynowego — przedsiębiorstwa zgrupowane w Zjednoczeniu:	
a) Przemysłu Motoryzacyjnego	5%
b) Przemysłu Maszyn Budowlanych	5%
c) Przemysłu Maszyn Włókienniczych	5%
11) Ministerstwo Przemysłu Spożywczego i Skupu — przedsiębiorstwa zgrupowane w Zjednoczeniu:	
a) Przemysłu Koncentratów Spożywczych	5%
b) Przemysłu Spirytusowego	5%
c) Budowy i Montażu Maszyn Przemysłu Spożywczego „Spomasz”	5%
12) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych: — Przedsiębiorstwo Remontu Samochodów w Łodzi	1,5%
13) Ministerstwo Finansów:	
a) Drukarnia Skarbowa	1,5%
b) Mennica Państwowa	1,5%
c) Państwowa Wytwórnia Papierów Wartościowych	1,5%
14) Ministerstwo Żeglugi:	
a) Polskie Linie Oceaniczne	1,5%
b) Polska Żegluga Morska	1,5%
15) Pozostałe przedsiębiorstwa, z wyłączeniem przedsiębiorstw zwolnionych od obowiązku oprocentowania środków trwałych (załącznik nr 2 do zarządzenia), zaliczone zgodnie z obowiązującą klasyfikacją gospodarki narodowej do:	
a) działu „Przemysł”	3%
b) działu „Budownictwo” (w tym również samodzielne oddziały wykonawstwa inwestycyjnego i biura projektów) bez gałęzi wymienionej pod lit. c)	5%
c) gałęzi „Jednostki geologiczne” w dziale „Budownictwo”	1,5%
d) działu „Transport i łączność”	3%
e) działu „Handel”	5%
f) gałęzi „Ośrodki mechanicznego i automatycznego przetwarzania danych” w dziale „Pozostałe gałęzie gospodarki narodowej”	3%

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 1970 r. (poz. 32).

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW ZWOLNIONYCH OD OBOWIĄZKU OPROCENTOWANIA ŚRODKÓW TRWAŁYCH

1. Przedsiębiorstwa zaliczane do:

1) działów: „Rolnictwo” i „Leśnictwo” (z wyjątkiem środków transportowych ośrodków transportu leśnego, zaliczonych do gałęzi „Gospodarka leśna”),

2) gałęzi:

a) „Transport kolejowy”, „Transport wodny śródlądowy” i „Jednostki dróg kołowych publicznych” w dziale „Transport i łączność”,

b) „Komunikacja miejska”, „Gospodarka wodno-kanalizacyjna” i „Pozostałe branże gospodarki komunalnej w sferze produkcji materialnej”,

c) „Jednostki wydawnicze i filmowe” w dziale „Pozostałe gałęzie gospodarki narodowej”.

2. Centralne biura konstrukcyjne, wyodrębnione laboratoria badawcze, przedsiębiorstwa (zakłady) doświadczalne itp. jednostki, przedsiębiorstwa w budowie, gospodarstwa po-

mocnicze jednostek budżetowych oraz centrale zjednoczeń i jednostek równorzędnych.

3. Podległe lub nadzorowane przez:

- 1) Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
 - przedsiębiorstwa transportowe;
- 2) Ministerstwo Gospodarki Komunalnej:
 - przedsiębiorstwa transportu i sprzętu;
- 3) Ministerstwo Handlu Wewnętrznego:
 - a) przedsiębiorstwa przemysłu piekarniczego podległe radom narodowym,
 - b) przedsiębiorstwa transportowe;
- 4) Ministerstwo Komunikacji:
 - a) przedsiębiorstwa zgrupowane w Zjednoczeniu Kamieniołomów Drogowych,
 - b) Zakłady Produkcji i Nasycania Podkładów Kolejowych,

- c) Przedsiębiorstwo Wagonów Sypialnych i Restauracyjnych „Wars”;
- 5) Ministerstwo Kultury i Sztuki:
 - przedsiębiorstwa handlu wewnętrznego;
- 6) Ministerstwo Łączności:
 - przedsiębiorstwa zgrupowane w Zjednoczeniu Transportu Samochodowego Łączności;
- 7) Ministerstwo Przemysłu Chemicznego:
 - Przedsiębiorstwo Eksploatacji Cystern;
- 8) Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego:
 - przedsiębiorstwa zgrupowane w Zjednoczeniu Kopalnictwa Rud Żelaza;
- 9) Ministerstwo Żeglugi:
 - przedsiębiorstwa zgrupowane w Zjednoczeniu Gospodarki Rybnej;
- 10) Urząd Rezerw Państwowych:
 - Zarząd Gospodarki Magazynowej „Centromag”.

33

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 stycznia 1971 r.

w sprawie klasyfikacji dochodów i wydatków budżetu centralnego i budżetów terenowych.

Na podstawie art. 91 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się klasyfikację dochodów i wydatków budżetu centralnego i budżetów terenowych zgodnie z załącznikiem.

§ 2. Szczegółowość stosowania podziałek klasyfikacji w planowaniu, ewidencji i sprawozdawczości ustalają przepisy o opracowaniu projektu budżetu centralnego i projektów budżetów terenowych oraz o rachunkowości budżetowej.

§ 3. 1. Upoważnia się właściwych ministrów (kierowników urzędów centralnych) i prezydów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) do tworzenia:

- 1) w obrębie rozdziałów — szczegółowych podziałek klasyfikacji, zwanych tytułami,
- 2) w obrębie paragrafów — szczegółowych podziałek klasyfikacji, zwanych pozycjami.

2. Decyzje o utworzeniu szczegółowych podziałek klasyfikacji powinny również określać:

- 1) jednostki obowiązane do stosowania szczegółowych podziałek klasyfikacji,
- 2) zakres stosowania podziałek w planowaniu, ewidencji i sprawozdawczości.

3. Projekty decyzji wymagają w każdym wypadku uzgodnienia z Ministrem Finansów.

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 14 marca 1968 r. w sprawie klasyfikacji dochodów i wydatków budżetu centralnego i budżetów terenowych (Monitor Polski z 1968 r. Nr 17, poz. 112, z 1969 r. Nr 7, poz. 66 i z 1970 r. Nr 7, poz. 68).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Trendola*

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 15 stycznia 1971 r. (poz. 33).

KLASYFIKACJA DOCHODÓW I WYDATKÓW BUDŻETU CENTRALNEGO I BUDŻETÓW TERENOWYCH

I. KLASYFIKACJA RESORTOWA (CZĘŚCI)

a) Budżet centralny.

01. Kancelaria Sejmu i Kancelaria Rady Państwa.
02. Najwyższa Izba Kontroli.
03. Sąd Najwyższy.
04. Prokuratura Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
05. Urząd Rady Ministrów.
06. Komisja Planowania przy Radzie Ministrów.
07. Komitet Nauki i Techniki.
08. Ministerstwo Finansów.

09. Komitet Pracy i Plac.

11. Ministerstwo Górnictwa i Energetyki.
12. Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego.
13. Ministerstwo Przemysłu Maszynowego.
14. Ministerstwo Przemysłu Chemicznego.
15. Ministerstwo Przemysłu Lekkiego.
16. Ministerstwo Przemysłu Spożywczego i Skupu.
17. Komitet Drobnej Wytwórczości.
18. Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.
19. Ministerstwo Rolnictwa.
20. Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.